

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Land Oberösterreich

Vastustaja apellatsioonimenetluses: KV

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/109/EÜ⁽¹⁾ artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu Ülem-Austria liidumaa elamuehituse edendamise seaduse (Oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz, edaspidi „oöWFG“) § 6 lõiked 9 ja 11, mis näevad ette, et liidu kodanikele, EMP riigi kodanikele ja nende pereliikmetele direktiivi 2004/38/EÜ⁽²⁾ tähenduses antakse sotsiaaltoetusena eluasemetoetust, ilma et nad peaksid tõendama oma keeleoskust, aga pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanikelt direktiivi 2003/109/EÜ tähenduses nõutakse seevastu saksa keele põhiteadmiste tõendamist teataval kindlal viisil, kui kõnealuse eluasemetoetuse eesmärk on leevendada eluasemekuludest tingitud ebaõiglast koormust, kuigi sotsiaalselt abituse olukorras olevatele isikutele tagatakse elatusmiinimum (sealhulgas eluase) ka täiendava sotsiaaltoetuse kaudu (vajadusepõhine vältimatu sotsiaalabi Ülem-Austria liidumaa vältimatu sotsiaalabi seaduse (Oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz) alusel)?
2. Kas direktiivi 2000/43/EÜ⁽³⁾ artiklis 2 sätestatud „rassilisel või etnilisel päritolul“ põhineva „otsese või kaudse diskrimineerimise“ keeldu tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu oöWFG § 6 lõiked 9 ja 11, mis näevad ette liidu kodanikele, EMP riigi kodanikele ja nende pereliikmetele direktiivi 2004/38/EÜ tähenduses sotsiaaltoetuse andmise (eluasemetoetus oöWFG alusel), ilma et nad peaksid tõendama oma keeleoskust, kuid kolmandate riikide kodanikelt (sealhulgas pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanikelt direktiivi 2003/109/EÜ tähenduses) nõutakse saksa keele põhiteadmiste tõendamist teataval kindlal viisil?
3. Kui teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

Kas põhiõiguste harta artiklis 21 sätestatud etnilise päritolu alusel diskrimineerimise keeldu tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu oöWFG § 6 lõiked 9 ja 11, mis näevad ette liidu kodanikele, EMP riigi kodanikele ja nende pereliikmetele direktiivi 2004/38/EÜ tähenduses sotsiaaltoetuse andmise (eluasemetoetus oöWFG alusel), ilma et nad peaksid tõendama oma keeleoskust, kuid kolmandate riikide kodanikelt (sealhulgas pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanikelt direktiivi 2003/109/EÜ tähenduses) nõutakse saksa keele põhiteadmiste tõendamist teataval kindlal viisil?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109 pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

⁽³⁾ Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/43, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT 2000, L 180, lk 22; ELT eriväljaanne 20/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa) 27. veebruaril 2020 – HR versus Finanzamt Wilmersdorf

(Kohtuasi C-108/20)

(2020/C 201/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: HR

Vastustaja: Finanzamt Wilmersdorf

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artiklit 167 ja artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt tuleb sisendkäibemaksu mahaarvamine keelata ka siis, kui tarneahela mõne varasema tehinguga on seotud käibemaksust kõrvalehoidumine, mis oli või oleks pidanud olema maksukohustuslasele teada, kuid maksukohustuslase enda tehingu puhul ei ole maksukohustuslane maksudest kõrvalehoidumises osalenud ega sellega seotud olnud, ja toime pandud maksudest kõrvalehoidumist ei ole maksukohustuslane ka edendanud ega soodustanud?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Läti) 28. veebruaril 2020 – Līga Šenfelde versus Lauku atbalsta dienests

(Kohtuasi C-119/20)

(2020/C 201/22)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Esimese astme kohtus kaebaja ja kassatsioonimenetluses kassaator: Līga Šenfelde

Teine menetlusosaline: Lauku atbalsta dienests

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1305/2013 (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 ⁽¹⁾ artikli 19 lõike 1 punkti a koos selle määruse ja Euroopa Liidu suuniste riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris ning maapiirkondades aastateks 2014–2020 teiste sätetega tuleb tõlgendada nii, et:

- 1) põllumajandustootja kaotab „noore põllumajandustootja“ staatuse juba üksnes seetõttu, et ta on saanud kaks aastat varem määruse artikli 19 lõike 1 punkti a alapunktis iii ette nähtud toetust väikeste põllumajandusettevõtete arendamiseks;
- 2) nende õigusnormidega on liikmesriikidel lubatud kehtestada õigusnorme, mille kohaselt põllumajandustootjale määruse artikli 19 lõike 1 punkti a alapunktis i ette nähtud toetust ei maksta, kui talle on juba antud sama sätte alapunktis iii osutatud toetust;
- 3) liikmesriigil on õigus põllumajandustootja toetuste kombineerimise taotlus tagasi lükata, kui ei ole järgitud Euroopa Komisjoniga kooskõlastatud maaelu arengu programmis ette nähtud kombineerimisjärjestust?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 347, lk 487.